

רעפ 53886-09-24 - חוות רעננה בע"מ נ' עיריית רעננה

רע"פ 53886-09-24 - חוות רעננה בע"מ ואח' נ' עיריית רעננה ואח'עליון

רע"פ 53886-09-24

1. חוות רעננה בע"מ

2. ליטל צרפתי

נגד

1. עיריית רעננה

2. ועדה מקומית לתכנון רעננה

בבית המשפט העליון

[02.11.2024]

כבוד הרשמת מורן יהב

בקשה לסילוק ההליך על הסף מיום 1.10.2024; תגובה לבקשה לסילוק על הסף ובקשה למתן ארכה להגשת

בקשת רשות ערעור מיום 14.10.2024

החלטה

1. בהתאם להחלטת כב' השופט י' אלרון מיום 14.10.2024 הועברה לטיפול הבקשה למתן ארכה להגשת בקשת רשות ערעור, שהגישו המבקשות במסגרת תגובתן לבקשת המשיבה 1 לדחייה על הסף של בקשת רשות הערעור (להלן: הבקשה).

2. בקשת רשות הערעור נושא הבקשה הוגשה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת א' פינק), מיום 11.7.2024 בעפמ"ק 11724-03-24, שבו נדחה ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 2.4.2024 בב"נ 48148-08-23, שדחתה את בקשת המבקשות להאריך את המועד להישפט ולהגיש בקשה לביטול קנסות מינהליים שהוטלו עליהן.

2. המשיבות טוענות כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור על הסף משום שזו הוגשה באיחור של 11 ימים, ומבלי שצורפה לה בקשה מתאימה להארכת מועד להגשתה.

בתגובת המבקשות ציין בא-כוחן, בגילוי לב, כי אכן, בהגישו את בקשת רשות הערעור ביום 19.9.2024, הוא סבר, בטעות, כי מאחר והקנסות הוטלו מכוח חוק העבירות המינהליות, מדובר בהליך ערעורי מנהלי שחלים עליו סדרי הדין בהליכים מנהליים, וכי טעות זו אינה צריכה להיות מוטלת על כתפי המבקשות. עוד נטען לעומס עבודה חריג, לנסיבות אישיות של בא-כוח המבקשות, וכי סיכויי בקשת רשות הערעור גבוהים מאחר הטיעונים ביסוד ההליך לא נדונו לגופן בערכאות דלמטה, שם נסוב הדיון בעיקרו על האיחור שבהגשת ההליכים.

3. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבותיו של המקרה דנן, יש להיעתר לבקשה. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, נתונה לבית המשפט הסמכות להורות על הארכת המועד להגשת הליך ערעור בפלילים. אמת המידה שעוגנה בפסיקה כתנאי למתן ארכה בהליכים פליליים היא כי עלה בידי המבקש להצביע על "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור (ראו: בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.7.2006) (להלן: עניין נגר)). ביסוד גישה זו מונח הצורך במתן שיקול-דעת רחב לבית המשפט בנוגע להגשת ערעור שעניינו אשמתו או חפותו של הנאשם או מידת העונש שנגזר עליו (ראו: בש"פ 3216/10 עותמאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (25.5.2010) (להלן: עניין עותמאן)). עם זאת, אין משמעות הדבר כי בית המשפט יאריך את המועד להגשת הליך ערעור פלילי כדבר שבשגרה (ראו, ע"פ 2983/19 פחמאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (18.6.2019); בש"פ 7432/17 קוה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (7.11.2017)). זאת, בשים לב לעיקרון סופיות ההליכים, האינטרס הציבורי ביציבות ובוודאות משפטית ובשים לב לקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור שהוגש באיחור (ראו, בש"פ 5421/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (13.7.2017)). על בית המשפט לבחון כל מקרה על נסיבותיו, ולהביא בחשבון, בין היתר, את משך האיחור, את ההצדקה הנטענת לאיחור ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו עניין נגר; בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (11.8.2009); בש"פ 4065/19 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (9.7.2019)).
4. מבלי להקל ראש באיחור של 11 ימים בהגשת ההליך, במקרה דנן, הטעם המרכזי העומד בבסיס הבקשה להארכת מועד עניינו בטעות בתום לב של בא-כוח המבקשות, אשר סבר כי הכללים החלים לגבי בקשת רשות הערעור על קנס מינהלי שהוטל בגין עבירה מנהלית - הם הכללים החלים בהליכים מנהליים. בשים לב לכך; לגובה הקנס שהוטל על המבקשות ולהשלכות הנטענות של הטלת הקנס במקרה זה; לעובדה שהמבקשות פינו זה מכבר את המקרקעין; ולכך שבפועל מרבית הדיונים עד כה עסקו בשאלת מועדי הגשת ההליכים, להבדיל מטענות המבקשות לגופם של דברים - אני סבורה כי יש להעדיף את זכותן של המבקשות למיצוי הליכי הערעור, על פני אינטרס הרשות והציבור בכללותו לסופיות הדיון (ראו: בש"פ 3216/10 עותמאן נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.5.2010)). במכלול נסיבות העניין אפוא, באתי לכלל מסקנה כי מתקיים טעם מספק למתן הארכה המבוקשת.
5. בקשת רשות הערעור, כפי שהוגשה ביום 19.9.2024, מתקבלת למרשם במועד הגשתה. הטיפול בהליך ימשך כסדרו.
- ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ה (02 נובמבר 2024).